

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 9 MEI.

De Kamer.

In de zitting van zaterdag is art. 5 van het ontwerp van kiesbervorming door de Kamer aangenomen.

Dit artikel luidt als volgt :

« Artikel 5 der provinciale wet is door de volgende schikkingen vervangen :

» Zijn kiezers, degene welke in de staats schatkist, in rechtstreeksche belastingen, patenten er bij begrepen, de somme van 20 fr. storten, en die verder de voorwaarden bezitten, welke vereischt worden, om gemeentekiezer te zijn.

» De belastingen, door de vrouw betaald, worden den man aangerekend, behalve in geval van echtscheiding; degene welke door minderjarige kinderen werden betaald, worden den vader aangerekend om zijnen kiescijns te volledigen.

» De weduwe, welke dien cijns betaalt, kan hem overdragen op dengene harer zoons, of bij gebrek aan zoons, op dengene harerschoonzons, welken zij aanduidt, indien hij overigens de andere voorwaarden bezit, die vereischt worden om kiezer te zijn.

» De verklaring der moeder-weduwe wordt aan de gemeentelijke overheid gedaan; zij kan altijd ingetrokken worden.

Morgen zal de Kamer zich met de andere artikels bezig houden. In allen gevalle denkt men dat het wets-ontwerp deze week zal worden gestemd.

Wat zullen de doktrinaire bladen nu zeggen? vraagt het *Fondsblad*.

M. de minister van binnenlandsche zaken benoemt, sedert eenigen tijd, zonder aanzien van personen of denkwijze, een zeker getal personen tot ridder der Leopoldsorde, die als magistraat diensten hebben bevestigd. Onder dit getal zijn er verscheidene, die gekend zijn als tot de liberale denkwijze te behooren.

Hoe geheel anders ging het voormalig gouvernement te werk. Geene gunst, geene plaats kon verkregen worden, indien men niet tot de heerschende koterie behoorde, en voor haar zich in den kieswagen spande.

Het ministerie handelt, gelijk in een grondwettig land dient gehandeld te worden; het erkent en belooft de diensten, aan de openbare zaak bevestigd, om 't even wie.

Zoo rechtvaardigt ieder zijner daden het vertrouwen, dat het land in het nieuw bestuur heeft gesteld, en stellen blijft, niettegenstaande den kleingeestigen oorlog, dien de gevallen het dagelijks aandoen.

(Handelsblad.)

Men schrijft uit Antwerpen :

Eene stoute diefstal heeft in O. L.-Vrouwekerk plaats gehad. Ziehier de inlichtingen welke wij inwinnen :

Gisteren morgen, om 11 1/2 ure, viel 't oog van den suisse der kerk op het beeld van O. L. Vrouwe, dat thans in het midden der kapel geplaatst is, en hij zag met verwondering dat de gouden kettingen, waarmede het beeld versierd was, verdwenen waren.

Bij onderzoek bevond men dat er gestolen was; twee gouden kettingen, drie halsnoeren, twee met braine en ander met blauwe perlen, een kruis van 15 centimeters lang, gehecht aan eene zware gouden ketting. Het kleine zilverwerk was onaangetoerd. Men had gepoogd de groote kroon van het hoofd van het beeld te nemen, doch deze is vastgegroeft. Enkel de ster is er afgebroken.

In den omgang, bij het beeld der H. Barbara, was een kaske met zilverwerk verdwenen. Het zilverwerk was er uitgenomen, doch het kaske is achter een biechtstoel terug gevonden.

Verleden jaer, in 't begin der meimaand, had er insgelijks een diefstal in O. L. Vrouwekerk plaats; de gouden voorwerpen werden alsdan, naast koperen, afgesneden, een bewijs dat de dief de waarde van het metaal kende, of de voorwerpen zelve wist te onderscheiden.

Men denkt dat de dief zich onder het meiblaar, in welke zich eene kleine deur bevindt, zal hebben verborgen en dat de diefstal in den nacht van woensdag op donderdag zou gepleegd zijn. De waarden van de gestolen voorwerpen beloopt ongeveer 1000 franks.

Men heeft vermoeden op eenen persoon, die men maandag avond, bij de ronde, in eenen

biechtstoel vond zitten, omtrent het stoelhuis, en die om zich te verontschuldigen, zegde, zoodanig pijn in 't lijf te hebben, dat hij niet meer gaan kon. Die man sprak met een hollandsch-duitschen tongval.

De politie werd verwittigd en het onderzoek wordt ieverig voortgezet. Vroeger had men een of twee groote bonden afgericht, die 's avonds de ronde deden en dit met goed gelukken. Waarom die voortreffelijke wachters, in eene zoo uitgestrekte kerk als O. L. V., afgeschift?

— Te Haarlem zijn in openbare veiling verkocht 13 stuks hyacinten van een nieuwe varieteit, die te samen gl. 416 opbrachten; per stuk was de prijs van 31 tot 45 gulden.

Onlusten te Parijs.

De troepen van Versailles sluiten Parijs, van langs zoo meer, in eenen band van ijzer en vuur. Terwijl het fort van Issy op deszelfs brandende puinhopen nog lauwerdijgd wordt door eene wanhopende troep opstandelingen, heeft de vermeerstering van Moulin-Saquet aan generaal Lacretelle den weg gebaad naar de forten Vanves en Montrouge, welke, volgens de dagbladen der Commune, sinds eergisteren geweldig beschoten worden.

Naar gewoonte, schrijven de Communisten hunne neerlaag bij Moulin-Saquet toe aan het verraad; de commandant Gallien en een artillerie-kapitein zouden het ordewoord aan de Versaillesnaars verkocht hebben! De kolonel Rossel is aan den schouder gekwetst bij de laatste gerechten te Issy.

De troepen van Versailles bezetten sinds gisteren morgen het eiland Saint-Germain, van waar zij Point-du-Jour en de parizerche kanonnieerbooten beschieten. Het standpunt der opstandelingen te Hautes-Bruyères wordt insgelijks door hunne artillerie fel geteisterd.

Bij Neuilly en Levallois-Perret wordt aanboudend geschermutseld. Het vuur van den Valerianschen berg heeft twee geweldige braaden doen ontstaan te Levallois en Neuilly. Het kasteel van Issy stond eergisteren nacht in volle vlam.

Een zendbrief van M. Thiers aan de prefecten bevestigt de neerlaag der opstandelingen bij Moulin-Saquet. Van de 650 Parijzenaars zijn 300 krijgsgevangenen gemaakt en 150 geseueveld of gekwetst; een achttal kanons vielen in handen der troepen. De overige mannen zijn in allerhaast naar de stad gevlucht, hunne dooden en gekwetsten achterlatende.

Naar men verzekert, vormt zich nu in den schoot der Commune, zelfs onder de leden van het Comité van openbaar welzijn, eene partij die gunstig gestemd is voor de vredesonderhandelingen met Versailles. Anderen beweren dat een deel der parizerche kopstukken in geheime onderhandeling zoude zijn met een deel der leden van de rechterzij der Nationale Vergadering, en dat de geheime agenten van Napoleon daarin eene rol spelen. In dat geval, zou M. Thiers opgeofferd worden.

Wij deelen dit laatste gerucht enkel mede ten titel van inlichting en om een denkbeeld te geven van den verwarden staat van zaken in de fransche hoofdstad.

De *Officiel* kondigt den financieelen toestand der Commune af, zooals die door den heer Jourde voorgedragen is geworden.

De uitgaven hebben, van 20 maart tot 20 april, beloopt tot 25.138,059 fr.; de ontvangsten tot 26,013,916 fr.: aldus een overschot van 875,827 franks. In deze ontvangsten vindt men maar eene som van 303,000 fr., voortspruitende uit het geld van de spoorweg-maatschappijen afgeperst.

Burger Jourde heeft verklaard dat een oproep tot het openbaar krediet gedaan moet worden bij middel eener gewaarborgde lening. Hij hooft daarop zijn onzigt aan, met de verklaring dat de benoeming van een comité van openbaar welzijn zijnen toestand onhoudbaar maakt. De Commune heeft hem verzocht op zijnen post te blijven en hem op nieuw financie-minister benoemd met 44 tegen 38 stemmen.

Eene dépêche heeft gemeld dat M. Jules Favre, minister der buitenlandsche zaken, uit Versailles naar Brussel vertrokken was, ter vereffening van moeilijkheden in de Vredes-conferencie opgerezen wegens de wijze van afbetaling der oorlogskosten.

Heden geeft eene nadere telegram kennis dat M. Jules Favre, vergezeld van den heer Pouyer-Quertier, minister der finances, naar Frankfort zijn gered, alwaar zij den hoofdminister van Pruisen prins van Bismark zullen ontmoeten.

Graaf van Arnim, de pruisische gezant en gevolmachtigde en M. Declercq, een der fransche

gevolmachtigden ter Conferencie van Brussel, hebben zich insgelijks naar Frankfort begeven; nog andere leden worden er verwacht.

Zooals men ziet, zal de Conferencie van Brussel, immers tijdelijk, verplaatst zijn in Frankfort, alwaar de financieële geschillen bepleit en vereffend zullen worden.

Men moet geenszins profect zijn, om te voorzien dat, bij gelegenheid der samenkomst van de besturende ministers, de zaak van den Parijzer burgeroorlog insgelijks op het tapijt zal komen en wellicht aanleiding geven tot gewichtige beslissingen.

De toestand in en rond Parijs kan of mag niet langer voortduren; het is een waarachtig schandaal voor Europa, voor geheel de menschheid, in de hoofdstad van het land, dat zich onlangs het beschaafde der wereld durfde noemen, het moedwillig vergoten broederenbloed te zien vloeien door harlekinnige gevechten, die men slechts bij de wilde volkeren zou durven zoeken.

Geheel Frankrijk, ook de naburige landen, lijden geweldig door die gruwelijke gebeurtenissen en Parijs wordt verwoest en in den afgrond van jammer en ellende gestort.

Van den anderen kant, zien de Duitschers, begerig om de schadeloosstelling hunner oorlogskosten te ontvangen en nog vuriger verlangend om, na zulken langdurigen en vreeselijken veldtocht, naar hunne haardsteden in den schoot hunner families terug te keeren, de fransche financiën almeer en meer ten onder gaan, het Staatskrediet van Frankrijk vermindern. Blijven zij de tijdelijke toeschouwers van dien toestand, dan kunnen de burgeroorlog en de uitputting van al de hulpbronnen des lands nog lang voortduren, wellicht hunne hoop gedeeltelijk verijdelen.

Wij gelooven derhalve dat, misschien op den oogenblik dat wij deze regels schrijven in de oude vrije Rijkstad Frankfort, de groote zaak der bevrediging ofwel der verplettering van den parizerchen opstand bepleit en beslist wordt en dat wij eerstdags het begin van het einde zullen zien.

Den 5 dezer meimaand was het juist eene halve eeuw geleden dat de eerste Napoleon den geest gaf op het eiland Sainte-Helena, zijne ballingsplaats na zijne schitterende loopbaan als Keizer van Frankrijk en als vermaardsten veldoverste van Europa.

Daar, op die kale rots, tegen dewelke de woeste baren des Oceans in schuim verbrijzeld worden, vond de veroveraar den tijd en de gelegenheid om zijn voorgaande leven en den toestand van ons werelddeel kalm en rijpelijk te overwegen.

Hij was wel dat groot en verslindend beest, de *Apoleon*, bij de geheimzinnige vizioenen van Sint-Jan op het eiland Pathmos vooruit gezien, en voerspeld in den *Apocalypsis* Hij was de straffende geseleerde des oorlogs, de groote bloedvergietter der Openbaringen aan den boetzegant.

En te midden der wroegingen van zijn gefolterd geweten, der bittere treurklachten van den banneling, door gansch de wereld gevloekt, voorzag zijn schrandere geest de toekomstige politieke lotswisselingen van Europa en, voor bij den laatsten adem uitblies, sprak hij de profetische woorden :

« BINNEN VIJFTIG JAREN ZAL EUROPA REPUBLIKAANSCH OF KOZAKSCH ZIJN »

Die voorspelling is inderdaad gedeeltelijk waarheid geworden door de gebeurtenissen.

De afbraak der boete-kapel aan de nagedachtenis van Lodewijk XVI opgericht, is door de *Commune* besloten.

Het horstbeeld van Robespierre zal opgericht worden op de Pont-Neuf, in plaats van dat van Hendrik IV.

Het volgende wordt onder dagteekening van den 4 mei uit Parijs geschreven : De gebeurtenissen, de proclamatiën van het gouvernement van Versailles en de verhalen door de dagbladen van Parijs medegedeeld hebben u overtuigd, dat ik u de waarheid heb gemeld, als ik u per telegraaf berichtte dat het fort Issy ontruimd is.

Om over den toestand der soldaten van Parijs te Issy te oordeelen, is het zelfs niet noodig dit dorp te naderen en zich aan het gevaar bloot te stellen. Om te zien wat daar gebeurd, hoeft men maar naar de Raynouardstraat te gaan, waar zich een uitmuntend observatorium bevindt, alwaar men met eenen verrekyker al de verrichtingen en de gevechten in hunne kleinste bijzonderheden volgen kan. Van dit observatorium kan men de Versailles zien die het park Issy bezetten, waar zij zich verschanst hebben in het kasteel van Issy, en de troepen van Parijs die trachten hen deze positie te doen verlaten, bij middel van twee kanons geplaatst in de groote straat van Issy.

Men heeft geheel den dag de Versailles zien schieten van uit de huizen rond de kerk gelegen op de troepen van Parijs, die gelijk ik gisteren zegde, de laatste barricade bezetten op den weg, die naar het fort geleidt. Van uit 't fort worden nu en dan eenige kanonschoten gelost, maar op het oogblik van u deze brief zal toekomen, zal het fort zich wellicht reeds in het bezit der troepen van Parijs bevinden. De aanzienlijke verliezen welke de troepen van Parijs dezer dagen hebben geleden, kunnen ongelukkig niet geloofend worden. Het getal slachtoffers vermeerderd dagelijks, omdat elken dag de strijd in geweld toeneemt, en de obiters der Versailles dagelijks de werken vernietigen, die de troepen van Parijs beschutten.

Eergisteren meldde een bulletin der Gemeente dat de batterijen der poort St-Onen de gendarmen van Gennevilliers hadden weggevaagd. Er blijft maar een meer over, zegde dit bulletin. Het dagblad *le Mot d'Ordre*, dat niet zou kunnen verdacht worden van vijandelijkheid aan de Gemeente, meldt het volgende in zijn nummer van gisteren : De Versailles bevinden zich nog altijd te Gennevilliers. Het hoofkwartier van generaal Wolff is in de omstreken. Het eiland der Jatte wordt insgelijks door de Versailles bezet. De belegeringswerken die zij er gemaakt hebben, zijn voltooid. Er zijn vier en twintigponders geplaatst. De voorstanders der verzoening verliezen geen moed. Zij zetten hunne taak voort met eene volharding waaraan men hulde moet brengen. De leden van den bond van het recht te Parijs, zullen eene nieuwe poging beproeven. Drie leden zullen zich naar Versailles begeven en drie anderen naar de Gemeente, om eenvoudig voor te stellen met het vechten uit te scheiden. Als de vijandelijkheid zouden gestaakt zijn, zou men de wijze en de grondslagen der onderhandelingen vast stellen.

Het comité van den Bond neemt in grondbeginsels de tusschenkomst der kiezers van Parijs aan.

Ook de vrouwen, de moeders smeeken dat de strijd een einde zou nemen : in hunne naam is de volgende plakbrief aan de muren der stad gebracht : « De vrouwen van Parijs, in naam van het vaderland, in naam van de eer, in naam eindelijk der menschelijkheid vragen eenen wapenstilstand. Zij denken dat de moedige gelatenheid waren zij gedurende dezen winter bewijs hebben gegeven, hun het recht geeft om aanhoord te worden door de partijen, en zij hopen dat hun titel van echtgenote en moeder de herten te Parijs gelijk de Versailles zal verteederen. Afgevat van lijden, verschrikt door de ongelukken, die hen ditmaal zonder roem bedreigen, doen zij een beroep op de edelmoedigheid van Versailles en op de edelmoedigheid van Parijs. Zij smeeken deze twee steden de wapens neer te leggen, al ware het slechts maar voor eenen dag, voor twee dagen, voor den tijd om zich te verstaan, voor den tijd om zich te verstaan, voor den tijd om eene vreedzame oplossing te vinden.

Al de vrouwen, diegene welke kleine kinderen hebben die de obiters in hunne wieg kunnen treffen, diegene wier echtgenoot strijdt uit overtuiging, diegene wier echtgenoot of zonen het dagelijksch brood op de vestingen wint, diegene welke thans alleen gelaten zijn in hunne woningen, allen in een woord, de kalmste gelijk de opgewondenste, eischen uit den grond des herten van Versailles en Parijs den vrede ! Moge deze oproep aanhoord worden ! Moge hij de herten verteederen van degenen die tot den bloedigen broedermoord aandrijven.

Eene eerste conferencie heeft eergisteren te Frankfort plaats gehad tusschen prins von Bismark en minister Jules Favre. In den namiddag werd baron Erlanger in gehoor ontvangen bij den keizerlijken rijkskanselier van Duitschland.

M. von Bismark, die gisteren in Berlijn terug werd verwacht, is in Frankfort gebleven, en voedt inderdaad de hoop dat, na de vereffening der financieële moeilijkheden, het brandende vraagstuk der betogeling van Parijs op het tapijt komen en beslist zal worden.

Geraakt men tot de onderteekening van het bepaald vredesverdrag, dan kunnen de Duitschers, met dien wettigen akt in de hand, met volle recht de parizerche opstandelingen opeischen om zich daaraan te onderwerpen. Bij weigering zal M. Thiers wellicht ontslagen zijn van de verantwoordelijkheid der aandraging in de binnenstad, of zullen de deutsche troepen zich gelasten mede te werken tot de verplettering der strijdmacht van de Commune en voor het wettige gezag in de fransche hoofdstad.

Op die wijze zou Parijs eindelijk verlost worden van de roode republiken en de kozaken, en de laatste akt van het rampzalig en bloedig drama, alras gespeeld worden.